

Nosaltres no volem entrar en el fet de si el Decret de creació d'un Consell de Catalunya en la forma en que ha estat fet es constitucional o no. En tot cas es al Parlament de Catalunya a decidir de la validesa d'aquest Decret i de la solució a donar a la continuïtat de les Institucions catalanes. Per a nosaltres, que sempre hem estat defensors del principi de la legalitat estatutària, es al Parlament de Catalunya, és a dir als diputats elegits en virtut de l'Estatut a decidir quina persona ha d'ocupar la Presidència de la Generalitat i la Presidència del Parlament.

Creiem, doncs, que els diputats han de tenir en compte aquests fets i obrar en conseqüència. Son ells els que han de prendre la responsabilitat d'eleger la persona que creguin més apropiada a l'exercici de la continuïtat institucional catalana. Les institucions guanyades pel poble català sota el guiatge de Francesc Macià i de l'Esquerra el 1931, i per les quals, no ho oblidem, fou afusellat el President Companys, no poden desaparèixer ni caure en el ridícul perquè un senyor determinat s'entossudeix a ocupar tots els càrrecs de la creació. Per damunt de personalismes de grup i de tendència hi ha, i hi ha d'haver, la continuïtat de la permanència de Catalunya. Les institucions actuals, simbòliques si es vol, es l'únic que en el pla governamental ens queda d'aquelles jornades memorables del 1931. I no oblidem que milers i milers de catalans les defensaren amb les armes a la mà el 6 d'octubre del 1934 i a partir del 19 de juliol del 1936.

Soria veritablement un afront imperdonable als caiguts del 1934 que els catalans oblidessin en aquest moment la posició presa pel Sr. Serra i Morot al Parlament espanyol. Recordem, només, que fou l'únic diputat català que parlà a les Corts contra els fets del 6 d'octubre en el mateix instant en que el Govern de la Generalitat - en tan que tal - i 30.000 catalans es trobaven empresonats.

Heus ací els fets. Que passarà ara? Qui serà President de la Generalitat? No ens correspon a nosaltres, directament de fer proposicions però creiem que no es pot perdre temps i que no hi ha pas tants homes com això per a ocupar aquest càrrec. Cal, doncs, que els diputats designin ràpidament el President i que la persona escollida accepti sense discussió. D'aquesta manera podrà quedar ràpidament solucionat un plet que només ha sorgit per les ambicions personalistes d'un petit grup capitanejat pel Sr. Serra i Morot que segurament ha confós les Institucions catalanes i els catalans en general amb qualsevol "democràcia popular" tenint en compte la seva antiga supeditació a les ordres de cert "Buro Politic"...

El nou President de la Generalitat, al nostre entendre, ha de tenir cura de recrear al seu entorn el gran respecte que tots devem al President de Catalunya. La missió de la Generalitat, si no obté l'acord gairebé unànim de totes les forces de l'Interior i de l'Exili per a una obra política concreta, hauria d'esser, almenys, la d'exercir la representació de tots els catalans, de conformitat amb les disposicions de l'Estatut de Catalunya.

D'aquesta manera es podria deixar el camp lliure als Partits i organitzacions a fi que portessin a terme l'obra de propaganda i d'acció antifrancquista activa que ens permeti el més ràpidament possible retornar la llibertat a la nostra terra i el benestar als catalans.